

CBE/MF/12.035

Uitspraak CBE-EUR op het beroep van

Procedure

Bij brief van 7 april 2012 heeft(hierna: appellant) beroep ingesteld bij het CBE (hierna: het college) tegen het besluit van de examencommissie Sociologie (hierna: verweerder) van 28 februari 2012. Verweerder heeft op 21 mei 2012 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld door het college in zijn openbare zitting van 16 juli 2012. Appellant is ter zitting verschenen. Verweerder werd vertegenwoordigd door zijn secretaris

Bestreden besluit

Verweerder heeft bij besluit van 28 februari 2012 appellant een maatregel opgelegd vanwege door appellant gepleegde fraude bij een door appellant ingeleverde inhaalopdracht voor het vak FSWS264 Ongelijkheid 2: internationale migratie. Omdat er voor de tweede maal fraude werd vastgesteld bij appellant, heeft verweerder conform artikel 13, punt 4b, sanctie 2 van de Regels en richtlijnen van de Examencommissie Sociologie bepaald dat het cijfer van het vak FSWS264 Ongelijkheid 2: internationale migratie komt te vervallen. Voorts heeft verweerder bepaald dat voor de duur van een jaar, te weten tot en met 28 februari 2013, appellant is uitgesloten voor het vak Ongelijkheid 2: internationale migratie.

Beroep

In beroep heeft appellant aangevoerd dat hij voor een inhaalopdracht niet op de juiste wijze naar twee artikelen heeft gerefereerd omdat de inhaalopdracht een samenvatting van deze twee artikelen betrof. Verder heeft appellant inhaalopdrachten van twee medestudenten gezien die ook niet hebben gerefereerd, maar zij kregen enkel een waarschuwing. Appellant heeft weliswaar niet op de juiste wijze gerefereerd, maar hij heeft naar zijn zeggen wel de naam van het artikel, de auteur en het jaartal van de publicatie nadrukkelijk boven beide samenvattingen vermeld. Bovendien heeft een andere student minder woorden gebruikt waarmee de kans qua plagiaatscore wordt verkleind, zo stelt appellant.

Appellant vindt het onredelijk dat er fraude bij hem is geconstateerd. Dit was niet zijn bedoeling en daarom heeft hij de gegevens van de artikelen boven zijn samenvatting geplaatst. Tenslotte is volgens appellant het gelijkheidsbeginsel geschonden, omdat een medestudent die minder woorden had en geen referentie hanteerde en een andere student die geen artikelen vermeldde, slechts een waarschuwing kregen, terwijl appellant wordt uitgesloten van het vak.

Verweer

In zijn verweerschrift geeft verweerder aan geen reden te zien voor een minnelijke schikking. Volgens verweerder heeft appellant bij de door hem gemaakte inhaalopdracht fraude gepleegd in de vorm van plagiaat. Appellant heeft weliswaar de artikelen genoemd waarvan hij gebruik heeft gemaakt voor de inhaalopdracht, maar vervolgens heeft appellant verzuimd om de stukken tekst die hij

letterlijk heeft overgenomen op de juiste wijze te citeren, zodat het overal lijkt alsof het zijn eigen tekst betreft. Verweerder refereert aan artikel 12 lid 8d van de Regels en Richtlijnen 2011-2012 van de examencommissie Sociologie. Volgens dit artikel is sprake van plagiaat als (delen van) werkstukken, papers, scripties en andere schriftelijke proeven van bekwaamheid zijn overgeschreven van derden.

Overwegingen van het college

Niet bestreden is dat appellant de gegevens van de twee artikelen die hij voor de inhaalopdracht van het vak FSWS264 Ongelijkheid 2: Internationale Migratie moest samenvatten, boven de samenvatting heeft geplaatst. Het College stelt evenwel vast dat appellant in de samenvatting uit de twee artikelen teksten heeft overgenomen zonder referentie naar de vindplaats in de teksten.

Naar het oordeel van het College is sprake van fraude in de vorm van plagiaat indien bij het opstellen van een schriftelijk werk door een student (delen van) een tekst zonder referentie naar de vindplaats in deze tekst worden overgenomen. Het feit dat het in deze zaak een samenvatting betreft maakt dit naar het oordeel van het College niet anders. Voorts wijst het college de redenering van appellant af dat het aantal woorden in een tekst de kans op plagiaat vergroot of verkleint.

Het college heeft zich beraden over de vraag of evenredigheid bestaat tussen de geconstateerde fraude en de opgelegde sanctie door verweerder. Gelet op een eerder geval van fraude gepleegd door appellant, acht het college de sanctie niet dusdanig onevenredig dat verweerder niet in redelijkheid tot het opleggen daarvan heeft kunnen komen.

Het college is van oordeel dat niet gesteld kan worden dat verweerder met zijn besluit heeft gehandeld in strijd met het recht. Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.